

1899-08-23

SENDER

Albrecht Warberg

RECIPIENT

Laura Warberg

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Daten er skrevet øverst s. 1. Årstallet er svært læseligt, men det er formodentlig 1899. Lauritz Brandstrup døde i 1900.

General comment:

Tre Hjorte var et hotel i København. Christine Mackie blev kaldt både Binderup og Basse. Albrecht Warberg havde astma og tog jævnligt til en klinik i København, hvor han modtog behandlinger ved at sidde i en såkaldt kokke. De gamle var Laura Warbergs forældre, Johanne og Lauritz Brandstrup. Tante P. var Pauline Hirschsprung. Frk. A, bogbinder Janus Petersen, hans kones søsterdatter og Petersen kendes ikke.

Sender's location:

Tre Hjorte

Sender info (seal, address, etc.):

Hotellens navn er skrevet øverst s. 1

Mentioned people:

Emil Brandstrup
Johanne Brandstrup
Lauritz Brandstrup
Pauline Hirschsprung
Christine Mackie
Otto Emil Paludan

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv, BB1388

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Testamentarisk gave til Østfyns Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSCRIPTION

3 Hj d. 23 Aug 99

Kjæreste Laura!

Idag turde Tidspunktet være kommen til at skrive, da Du vel ellers mener, at det trækker for længe ud. Jeg havde det dejligste Vejr at rejse hertil i og syntes derfor, at Rejsen gik hurtigt. Paa Banegaarden blev jeg modtaget af Binderup, der sad Frk. A[ulæseligt] med mig i Paraplyen og derefter fulgte mig hjem og fik Pakken. Næste Dag mødte jeg i Klokken og fik straks Plads sammen med Sørensen i den mindste Klokke. De 2 første Gange har jeg taget dobbelt enkelt ["dobbelt" overstreget, "enkelt" indsat over linjen], i Dag med dobbelt. Mandag Eftermiddag saa jeg ud til de Gamle. Selvfølgelig klager Din Fader, men jeg har ikke i flere Aar set ham saa rask. Han er oppe fra c 10 Formiddag til 6 Aften og gaar længere Ture. Han lod sig godt snakke op og kunde le og se helt fornøjet ud, men saa snart jeg et Øjeblik gik ind i den anden Stue, begyndte han straks at smaaklynke. Tante P. var der; hun ser godt nok ud, men har det daarligt, og det flyder bestandig af Brystet. Hun klager over at være mat og er det vel ogsaa men det kunde ikke ses. – Niels (c: Emil) er bleven forkølet paa sin Hjemrejse og maa ikke gaa ud om Aftenen! Stemmen er hæs, men han mener, at det vil fortage sig, men Forkølelsen er haard. Fra de Gamle gik jeg til Sørensen, der bor hos sin Kones Fætter Bogbinder Janus Petersen. Jeg traf der hans Kones Søsterdatter, som jeg har kjendt, da hun var Barn, nu var hun en Frøken paa c 40 Aar. Sørensen fulgte saa med mig ud til Binderup, hvor vi drak The, spiste Andesteg og bagefter drak Rødvind som jeg havde kjøbt paa Vejen derud. Igaar Eftermiddags gik jeg ud til Basse og tog hende med paa en lang Tur, hvorefter vi gik i Cirkus og endte under Paraplyen. I Eftermiddags gaar jeg til de Gamle og derfra til Bassen. Klokken bekommer mig som sædvanlig godt og jeg kunde som sædvanlig spore stor Virkning af den første Gang, jeg sad der. Min Barberkniv har jeg endnu ikke kunnet finde, men det kommer vel. Vil du bede Paludan om at sende mig mit Hestemaal som findes paa Spillebordet i min Stue i en lille rund Papæske, samt opgive mig Baron [ulæseligt] Adresse.

Mange øndige Hilsener!

Din Hilsener!

Din A

3 Mg d. 23 Maj 99.

Kjære Søren!

Jeg sendte Tidspunktet naar Komman-
det at skrive, det var vel ellers uend-
t at det brøkket for længe tid. Jeg havde
dog tydeligt bogen at vide hvidt: og
syntes derfor, at jeg end gik hvidt.
På Brevet end var jeg uendt af
Pindene, det var for det. Ofte end end
mig i Paraplyen og drøftes fulde
mig hjem og det. Måske var
med mig. Måske og det end
På det end end og end: det
endend Måske. Det 2 første Gange
had jeg dog det. Det var, idet jeg begyndt
med det. Måske og end end
og det det. Måske og end end
Det var det end end. Måske end end
for et Måske det 2. Ofte og end
længere Tid. Måske end end end
og og end end og end end end end

ucced deessatt jeg et Gjællik gik ind
i det uendte Stue, begynte han strax
et skæbetslykke. Takke P. over det;
hvis det gik nok ind, ender det dog
derligt og det flyder herlandt af Bøtke
Hvis Klager end et uendte end og or
det ael apen, ender det Rindt skæ-
ser. — Niels (v: Lucid) et blevet forlyde
per sin. Hjemrejsen og ender skæbte per
et end Nylend. Skæbte end her, end
had ender, et det ael forlyde sig, end
forlyde end ender. End det gælder gik
jeg til Særsen, det had her ein koner
Kallot Beghinder Særsen. Peteren. Jeg
brøf det hær koner Særsen det, end
jeg had spætt det hær end Peteren, ein
end hær end forlyde per et Peteren. Særsen
fulgt det end, ender in til Rinderejsen,
dort in det The, spilde Peteren og beg
gled det Peteren, ender jeg had spætt
perlyde det. Igen Hjemrejsen gik
jeg in til Peteren og beg hær end
per end beg det, hærlyde in gik
i det end og ender ender Peteren.

Udflyttingen gik mig vel til Guds
og det var det bedste.
Hilf mig at komme mig selv og andre
gode og gode mennesker alle sammen og
Værn mig af det gode Guds og mig selv
Gode.
Min Barberer har mig endnu alle
sunde fide, og det er det bedste til
det der hedder Patented og det er mig
end nok mere (sund fide på Spille
bordet) min Skis i en lille rind
Papark, og jeg har mig selv
Og det er det bedste.
Min anden Barberer! Det er det